बार्हस्पत्यो भरद्वाजः।अग्निः। त्रिष्टुप्।

अय्ने स क्षेषदृतपा ऋतेजा उरु ज्योतिर्नशते देवयुष्टे।

यं त्वं मित्रेण वरुणः सुजोषा देव पासि त्यजसा मर्तमंहैः॥ ६.००३.०१

अग्ने- पावक सर्वभूतिहतकतो । यम् । त्वम् । मित्रेण- स्नेहाधिदैवतेन । सजोषाः- सहृदयः । वरुणः-ऋताधिदेवः सन् । देव- द्योतक । मर्तं- मर्त्यम् । अंहः- अघात् । त्यजसा- त्यागेन । पासि-रक्षसि । सः । ते देवयुः- त्वत्कामः । ऋतपाः- प्रकृतिनियतिपालकः । ऋतेजाः- प्रकृतिनियतिजः । उरु- विस्तृतम् । ज्योतिः । नशते- व्याप्नोति । क्षेषत्- सुखं निवसति च ॥१॥

ईजे युज्ञेभिः शशुमे शमीभिर्ऋधद्वीरायामये ददाश।

एवा चन तं यशसामजुष्टिनाँहो मत्रं नशते न प्रदेशिः॥ ६.००३.०२

यज्ञेभिः- यज्ञेः। ईजे- यजते। शमीभिः- शान्तभावनाभिः कर्मभिर्वा। शशमे- शान्तो भवति। ऋधद्वाराय- समृद्धाय वरणीयाय। अग्नये। ददाश- अयच्छत्। तम्। मर्तं- मर्त्यम्। यशसामजुष्टिः- अकीर्तिरपवाद इति भावः। अंहः- अधम्। प्रदृष्तिः- दर्पः। न। नशते- व्याप्नोति॥२॥

सूरो न यस्य दृशातिररेपा भीमा यदेति शुच्तस्त आ धीः।

हेर्षस्वतः शुरुधो नायमुक्तोः कुत्रा चिद्रुण्वो वस्तिविनेजाः॥ ६.००३.०३

यस्य। दृशतिः- दुर्शनम्। सूरो न- सूर्य इव। अरेपाः- दोषरिहतम्। यत्- यस्य। ते- तव। श्रुचतः- दीप्तिमतः। धीः- धारणा। भीमा। आ - समन्तात्। एति- सरित। अक्तोः- रात्रये। न- सम्प्रित। हेषस्वतः- शब्दवतीः। श्रुरुधः- ज्वालाः। दृदाति। कुत्रा चित्- कुत्रचित्। वनेजाः- सम्वान् वनजः। रण्वः- रमणीयो भवति॥३॥

तिग्मं चिदेम महि वर्षी अस्य भसदश्चो न यमसान आसा।

विजेहंमानः पर्शुर्न जिह्वां द्रविर्न द्रावयित दारु धक्षेत्॥ ६.००३.०४

तिग्मम्- तीक्ष्णम् । अस्य- एतस्याग्नेः । वर्पः- रूपम् । महि- महत् । एम- मार्गभूतम् । भसत्-ज्वलित । अश्वः- तुरगः । आसा- आस्येन । यमसानः- तृणादिकं नियच्छिन्निव ज्वलित । जिह्वाम्-स्वज्वालाम् । विजेहमानः- प्रक्षिपन् । परशुः । न- इव भवित । द्रविः- रुद्रः । न- इव । द्रावयित-रक्षांसि द्रावयित । दारु- काष्ठानि । भौमभोगोन्मुखवासना इत्याध्यात्मिके । धक्षत्- दहित ॥४ ॥

स इदस्तेव प्रति धादिखान्यञ्छिशीत तेजोऽयसो न धारम्।

चित्रप्रजितरर्तियों अक्तोर्वेर्न द्भषद्वी रघुपत्मजंहाः॥ ६.००३.०५

सः- असावग्निः। अस्ता- क्षेप्ता। इव। असिष्यन्- ज्वालां प्रक्षिपन्। प्रति धात्- प्रतिधत्ते। अयसो न धाराम्- अयोधारामिव। तेजः। शिशीत- तीक्ष्णीकरोति। चित्रध्रजितः- विचित्रगितः। अक्तोः-रात्र्याः। अरितः- अभिगन्ता। वेर्न- पक्षीव। द्रुषत्- वृक्षस्थः। रघुपत्मजंहाः- लघुगमनः॥५॥

स ई रेभो न प्रति वस्त उस्नाः शोचिषां रारपीति मित्रमंहाः।

नक्तं य ई मरुषो यो दिवा नृनमंत्यों अरुषो यो दिवा नृन्॥ ६.००३.०६

स ईम्- सोऽयम्। रेभो न- स्तुत्यः सूर्य इव। उस्राः- किरणान्। प्रति वस्ते- निवासयित। मित्रमहाः- महामित्रभूतः। शोचिषा- स्वप्रकाशेन। रारपीति- शब्दं करोति। य ईम्- सोऽयम्। नृन्- मनुष्यान्। नक्तम्- रात्राविष मनुष्यप्रज्ञया। दिवा- अहनीव दैवप्रज्ञायामिव शोभनं कर्म कारयित। अमर्त्यः- अमरः सन्। दिवाः- अहिन दैवप्रज्ञायाम्। उपासकान् प्रेरयित॥६॥

दिवो न यस्य विध्तो नवीनोद्वृषां रुक्ष ओषधीषु नूनोत्।

घृणा न यो ध्रजसा पत्मना यन्ना रोदसी वस्ना दं सुपत्नी॥ ६.००३.०७

यस्य । दिवो न- सूर्यस्येव । विधतः- देवान् परिचरतः । नवीनोत्- शब्दोऽभृत् । वृषा- सेक्ता । रुक्षः- तीक्ष्णः । ओषधीषु । नूनोत्- अशब्दयत् । यः । घृणा- दीप्त्या । न- सम्प्रति । ध्रजसा- कम्पनेन । पत्मना- गत्या । यन्- गच्छन् प्रकाशते । दम्- दमयन् । सुपत्नी- शोभनपालिन्यौ । रोदसी- द्यावापृथिव्यौ । वसुना- सम्पदा आपूरयति ॥७ ॥

धायौभिर्वा यो युज्यैभिर्केर्विद्युन्न देविद्योत्स्वेभिः शुष्भैः। शर्घौ वा यो मुरुता तुतक्ष ऋभुर्न त्वेषो रेभसानो अद्यौत्॥ ६.००३.०८

यः। धायोभिः- धारकैः। युज्येभिः- योगमयैः। अर्कैः- मन्त्रेः। विद्युत्- तिडत्। न- इव। स्वेभिः- स्वैः। शुष्मैः- बलैः। दिवद्योत्- द्योतते। मरुताम्- प्राणिवशेषाणाम्। शर्धः- बलिमव। यः। ततक्ष- सर्वं तनूकृतवान्। ऋभुर्न- उरुभासमानो रिश्मिरव। त्वेषः- दीप्तः। रभसानः- वेगं कुर्वन्। अद्यौत्- विद्योतते॥८॥